

N:o 7.

Af herr **Casparsson**, om anvisande af ett stipendium åt skulptören *S. Andersson* för konststudiers idkande.

Genom utförda arbeten och särskildt genom en talrik samling porträtt-medaljonger, hvartill ämnen hentats från samhällslivets många olikartade områden, och hvilken samling till ej ringa del öfverlåtits såsom gåfva åt svenska Riksdagen och sålunda blifvit svenska folkets egendom, har skulptören *Sven Andersson* ådragit sig en välförtjent uppmärksamhet. Om ock en del af de i denna samling befintliga porträtt hafva endast en efemär betydelse, så finnas dock andra, som säkerligen skola förvärfva och äfven för framtiden bibehålla ett historiskt värde. Jag föreställer mig därför, att det skulle vara ett värdigt erkännande både af den fosterländska konstens betydelse och af den fosterländska verksamhet, hvaråt herr *Andersson* föredragesvis egnat sin konst, om han genom tilldelandet af ett stipendium sattes i tillfälle att än vidare utveckla sina rika, naturliga anlag och att genom fortsatta studier erhålla en för hans konstnärskap mångsidigare och mera fulländad utbildning, än han till följd af medellöshet hittills kunnat förvärfva. På grund häraf får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville anvisa tretusen kronor att under år 1891 såsom stipendium för konststudiers idkande tilldelas skulptören *Sven Andersson* under de vilkor och närmare bestämmelser för stipendiets användande, Kongl. Maj:t må finna skäligt föreskrifva.

Stockholm den 22 januari 1890.

C. E. Casparsson.